

Žádost o mezinárodní ochranu předložená v jednom ze členských států státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti (přepřacované znění) *I**

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. května 2009 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepřacované znění) (KOM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD))

(Postup spolurozhodování – přepřacování)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2008)0820),
 - s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 63 odst. 1 písm. a Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0474/2008),
 - s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 28. listopadu 2001 o systematictějšímu využívání metody přepřacování právních aktů¹,
 - s ohledem na dopis Výboru pro právní záležitosti ze dne 3. dubna 2009 určený Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci v souladu s čl. 80a odst. 3 jednacího řádu,
 - s ohledem na články 80a a 51 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A6-0284/2009),
- A. vzhledem k tomu, že podle poradní pracovní skupiny složené z právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise daný návrh neobsahuje žádné jiné věcné změny než ty, které byly jako takové v návrhu označeny, a vzhledem k tomu, že pokud jde o kodifikaci nezměněných ustanovení dřívějších aktů spolu s těmito změnami, je návrh prostou kodifikací stávajících znění bez jakékoli změny jejich věcného obsahu,
1. schvaluje návrh Komise pozměněný podle doporučení poradní pracovní skupiny složené z právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise obsahující technické úpravy schválené Výborem pro právní záležitosti i níže uvedené úpravy;
 2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;
 3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

¹ Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1.

Postoj evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 7. května 2009 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států *(přepracované znění)*

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 63 první pododstavec bod 1 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy³,

¹ Úř. věst. ...

² Úř. věst. ...

³ *Postoj Evropského parlamentu ze dne 7. května 2009.*

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států¹, by mělo být provedeno několik podstatných změn. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedené nařízení mělo být přepracováno.
- (2) Společná azylová politika včetně společného evropského azylového systému je nedílnou součástí cíle Evropské unie spočívajícího v postupném vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva otevřeného těm, kteří donuceni okolnostmi oprávněně hledají ochranu ve Společenství.
- (3) Evropská rada se na zvláštním zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 dohodla, že bude pracovat na vytvoření společného evropského azylového systému, založeného na úplném uplatňování a začlenění Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967 tak, aby nikdo nebyl vrácen zpět tam, kde by byl vystaven pronásledování, tj. dodržování zásady nenavracení. V tomto ohledu, a aniž jsou omezena kritéria příslušnosti ve smyslu tohoto nařízení, jsou členské státy, které dodržují zásadu nenavracení, pokládány za bezpečné země pro státní příslušníky třetích zemí.
- (4) Podle závěrů z Tampere by měl tento systém v krátké době rovněž zahrnovat jasnou a proveditelnou metodu určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl.

¹ Úř. věst. L 50, 25.2.2003, s. 1.

- (5) Tato metoda by měla být založena na objektivních a spravedlivých kritériích jak pro členské státy, tak pro dotčené osoby. Mělo by být zejména možné urychleně určit příslušný členský stát tak, aby byl *zajištěn* účinný přístup k řízení o přiznání právního postavení osoby požívající mezinárodní ochrany a aby nebyl ohrožen cíl urychleného vyřízení žádostí o mezinárodní ochranu.
- (6) ***Pokud jde o postupné zavedení společného evropského azylového systému, který by měl z dlouhodobého hlediska vést ke společnému azylovému řízení a jednotnému právnímu postavení platnému v celé Unii pro osoby, jimž byl poskytnut azyl, je v této fázi vhodné, aby při provádění nezbytných zdokonalení na základě zkušeností byly potvrzeny zásady Úmluvy o určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v některém z členských států Evropských společenství, která byla podepsána v Dublinu dne 15. června 1990 („Dublinská úmluva“), jejíž provádění podnítilo proces harmonizace azylových politik.***
- (7) Nyní byla dokončena první fáze vytváření společného evropského azylového systému ||. Evropská rada na svém zasedání dne 4. listopadu 2004 přijala Haagský program, který stanovuje cíle, které mají být provedeny v oblasti svobody, bezpečnosti a práva v období let 2005–2010. V této souvislosti Haagský program vyzval ||Komisi, aby ukončila hodnocení právních nástrojů první fáze a předložila Radě a Evropskému parlamentu návrhy právních nástrojů a opatření pro druhou fázi tak, aby byly přijaty do roku 2010.

- (8) *Službám členských států příslušným v oblasti azylu by měla být poskytována praktická pomoc, aby mohly řešit své každodenní provozní potřeby. Zásadní úlohu bude v tomto ohledu hrát Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu zřízený nařízením (ES) č. .../... ze dne ...¹.*
- (9) S ohledem na výsledky posouzení lze v této fázi potvrdit zásady, ze kterých vychází nařízení (ES) č. 343/2003, a přitom provést nezbytná *zdokonalení* na základě zkušeností a s cílem zvýšit účinnost systému a ochranu poskytovanou žadatelům o mezinárodní ochranu v rámci *tohoto řízení*.
- (10) Je vhodné rozšířit působnost tohoto nařízení tak, aby se vztahovalo i na žadatele o podpůrnou ochranu a na osoby, *jež* této ochrany požívají, s cílem zajistit *rovné zacházení* pro všechny žadatele o mezinárodní ochranu a osoby, jimž byla tato ochrana poskytnuta, jakož i s cílem zajistit soulad se stávajícím *acquis* EU v oblasti azylu, zejména se směrnicí Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany².
- (11) K zajištění rovného zacházení *pro* žadatele o azyl by se směrnice *Evropského parlamentu a Rady* ||.../.../ES ||ze dne .../, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl³, měla použít pro postup k určení příslušného členského státu podle tohoto nařízení.

¹ *Úř. věst. L ...*

² *Úř. věst. L 304, 30.9.2004, s. 12.*

³ *Úř. věst. L [...], [...], s. [...].*

- (12) V souladu s Úmluvou Organizace spojených národů o právech dítěte z roku 1989 a Listinou základních práv Evropské unie by měly členské státy při uplatňování tohoto nařízení *zohlednit* především *nejlepší* zájmy dítěte. Dále by měly být stanoveny určité procesní záruky pro nezletilé osoby bez doprovodu vzhledem k jejich mimořádné zranitelnosti.
- (13) V souladu s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a Listinou základních práv Evropské unie by měly členské státy při uplatňování tohoto nařízení *zohlednit* především *zachování* celistvosti rodiny.
- (14) Společné vyřizování žádostí o mezinárodní ochranu členů jedné rodiny jediným členským státem umožňuje důkladné posouzení žádostí, přijetí tomu odpovídajících souladných rozhodnutí a nerozdělení členů jedné rodiny.
- (15) S cílem zajistit úplné dodržování zásady zachování celistvosti rodiny a zásady respektování nejlepších zájmů dítěte se stane závazným kritériem příslušnosti existence vztahu závislosti mezi žadatelem a jeho širší rodinou z důvodu těhotenství nebo mateřství, jejich zdravotního stavu nebo vysokého věku. Pokud je žadatel nezletilou osobou bez doprovodu, závazným kritériem příslušnosti by se měla stát také přítomnost příbuzného na území jiného členského státu, který se o něj může postarat.

- (16) Kterýkoli ze členských států by měl mít možnost odchýlit se od kritérií příslušnosti, zejména z humanitárních a solidárních důvodů, a *posoudit* žádost o mezinárodní ochranu, která byla *podána* tomuto nebo jinému členskému státu, *přestože* pro toto *posouzení* není příslušný podle závazných kritérií, jež stanoví *toto* nařízení, a to za předpokladu, že se na tom dotýčný členský stát a žadatel dohodli.
- (17) Měl by se uskutečnit osobní pohovor s cílem usnadnit určení členského státu, který je příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, a ■ ústně informovat žadatele o uplatňování tohoto nařízení.
- (18) Zejména v souladu s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie by měla být zavedena právní záruka a právo na účinnou právní ochranu, pokud jde o rozhodnutí o přemístění dotyčného jednotlivce do příslušného členského státu, aby byla zaručena účinná ochrana jeho práv.
- (19) V souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva s cílem zajistit dodržování mezinárodního práva by účinná právní ochrana měla zahrnovat jak *posouzení* uplatňování tohoto nařízení, tak právní a skutečnou situaci v členském státě, kam je žadatel přemísťován.
- (20) ***Pojem „zadržení“ by pro účely tohoto nařízení neměl mít význam trestního či sankčního opatření, ale měl by být chápán jako výlučně správní opatření dočasného charakteru, které je rovnocenné zadržování.***

- (21) Žadatelé o azyl by měli být zadržováni v souladu s hlavní zásadou, že *nikdo* by neměl být zadržován pouze z důvodu, že žádá o mezinárodní ochranu. Zadržování žadatelů o azyl se musí uplatňovat zejména v souladu s článkem 31 Ženevské úmluvy, **ve správních zařízeních pro zadržování osob, jiných než věznic, a** jen za jasně vymezených výjimečných okolností a se zárukami, jež jsou stanoveny ve směrnici **||.../.../ES ||** [kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl]. Navíc by zadržení za účelem přemístění do příslušného členského státu mělo být omezeno a podmíněno zásadou proporcionality, pokud jde o použité prostředky a sledovaný cíl.
- (22) V souladu s nařízením Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003¹, je možné provést dobrovolné přemístění do příslušného členského státu, a to prostřednictvím kontrolovaného vycestování nebo s doprovodem. Členské státy by měly upřednostňovat dobrovolná přemístění a měly by zajistit, aby se kontrolované vycestování nebo přemístění s doprovodem provádělo humánně při plném *dodržování* základních práv a lidské důstojnosti.
- (23) Postupné vytváření prostoru bez vnitřních hranic, ve kterém je zaručen volný pohyb osob v souladu se Smlouvou, **||** vytváření politik Společenství týkajících se podmínek vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí, včetně společného úsilí při správě vnějších hranic, vyžaduje vytvoření rovnováhy mezi kritérii příslušnosti v duchu solidarity.

¹ Úř. věst. L 222, 5.9.2003, s. 3.

- (24) Uplatňování tohoto nařízení může za určitých okolností způsobit další zatížení členských států, které jsou vystaveny obzvláště naléhavé situaci, jež vytváří mimořádný tlak na jejich přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu. Za těchto okolností je *třeba* stanovit účinný postup, který by umožnil dočasně pozastavit *přemístění* do dotyčného členského státu a poskytnou finanční pomoc v souladu se stávajícími finančními nástroji EU. Možnost dočasného pozastavení v rámci dublinského systému může tedy přispět k vytvoření solidarity na vyšší úrovni vůči těm členským státům, které jsou vystaveny mimořádným tlakům na své azylové systémy, zejména vzhledem k jejich zeměpisné poloze nebo demografické situaci.
- (25) S cílem zajistit *přiměřenou* úroveň ochrany ve všech členských státech pro všechny žadatele o mezinárodní ochranu by se měl tento *postup pozastavení přemístění* rovněž použít, pokud se Komise domnívá, že úroveň ochrany žadatelů o mezinárodní ochranu v daném členském státě neodpovídá právním předpisům Společenství týkajícím se azylu, zejména pokud jde o podmínky přijetí, *odbornou kvalifikaci pro mezinárodní ochranu* a přístup k azylovému řízení.
- (26) *Tento postup pozastavení přemístění je výjimečným opatřením, které má řešit mimořádnou zátěž nebo přetrvávající nedostatečnou ochranu.*

- (27) *Komise by měla pravidelně přezkoumávat pokrok dosažený ve zdokonalování dlouhodobého vývoje a harmonizace společného evropského azylového systému a míru, do jaké tento pokrok umožňují opatření v oblasti solidarity a dostupnost postupu pozastavení, a měla by o tomto pokroku předkládat zprávy.*

Vzhledem k tomu, že dublinský systém nemá být nástrojem sloužícím ke spravedlivému rozdělení příslušnosti v oblasti posouzení žádostí o mezinárodní ochranu a že řada členských států je zejména kvůli své zeměpisné poloze více vystavena migračním tokům, je zásadní zvážit a navrhnout právně závazné nástroje zajišťující větší solidaritu mezi členskými státy a vyšší úroveň ochrany. Tyto nástroje by měly zejména usnadnit dočasné vyslání úředníků z jiných členských států, kteří by pomáhali členským státům potýkajícím se s mimořádnou zátěží, v nichž žadatelé nemohou využít přiměřené úroveň ochrany, a v případě, že je přijímající kapacita některého členského státu nedostatečná, by měly usnadnit přemístění osob požívajících mezinárodní ochrany do jiných členských států, souhlasí-li dotyčné osoby a jsou-li dodržena jejich základní práva.

- (28) Na zpracování osobních údajů členskými státy podle tohoto nařízení se použije směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů¹.

¹ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (29) Výměnou osobních údajů žadatelů, včetně citlivých údajů týkajících se *zdravotního stavu*, před jejich přemístěním bude zajištěno, aby příslušné azylové orgány mohly žadateli poskytnout přiměřenou pomoc a návaznost, pokud jde o ochranu a práva, které mu byly poskytnuty. Mělo by se přijmout zvláštní ustanovení, které by zajistilo ochranu údajů o žadatelích nacházejících se v této situaci, a to v souladu se směrnicí 95/46/ES.
- (30) Uplatňování tohoto nařízení může být usnadněno a jeho účinnost může být zvýšena dvoustrannými dohodami mezi členskými státy za účelem zdokonalení komunikace mezi příslušnými útvary, zkrácení lhůt řízení nebo zjednodušení vyřizování žádostí o převzetí nebo přijetí zpět nebo vytvoření postupů pro provádění přemístění.
- (31) Měla by být zajištěna návaznost mezi systémem určení členského státu příslušného k posuzování žádosti podle nařízení (ES) č. 343/2003 a systémem podle tohoto nařízení. Podobně by měl být zajištěn soulad mezi tímto nařízením a nařízením (ES) *Evropského parlamentu a Rady* č. ||.../...|| *ze dne* [o zřízení systému „EURODAC“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování || nařízení (ES) č. .../... , *kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států*]¹.

¹ Úř. věst.L ...

- (32) Využívání systému EURODAC podle nařízení (ES) č. .../... ||[o zřízení systému „EURODAC“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování || nařízení (ES) č. .../..., kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států], a zejména používání článků 6 a 10 uvedeného nařízení, by mělo usnadnit uplatňování tohoto nařízení.
- (33) Fungování Vízového informačního systému zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy¹, a zejména provádění jeho článků 21 a 22, by mělo usnadnit uplatňování tohoto nařízení.
- (34) Pokud jde o jednání s osobami, na něž se vztahuje toto nařízení, jsou členské státy vázány nástroji mezinárodního práva, jejichž smluvními stranami jsou a které zakazují diskriminaci.
- (35) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi².

¹ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60.

² Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (36) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijetí podmínek a postupů k provádění ustanovení týkajících se nezletilých osob bez doprovodu a opětovného spojení závislých příbuzných a k přijetí kritérií potřebných k provádění přemístění. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5 a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (37) Opatření *nezbytná* k provedení nařízení (ES) č. 343/2003 byla přijata v nařízení (ES) č. 1560/2003. Z důvodu srozumitelnosti nebo se záměrem vytvořit obecný cíl by některá ustanovení obsažená v nařízení (ES) č. 1560/2003 měla být do tohoto nařízení zapracována. Jak pro členské státy, tak pro dotyčné žadatele o azyl je zejména důležité, aby existoval obecný postup vedoucí k nalezení řešení v případech, kdy členské státy mají odlišný názor na použití ustanovení tohoto nařízení. Je proto oprávněné zahrnout do tohoto nařízení postup, který je upraven nařízením (ES) č. 1560/2003, pokud jde o řešení sporů o humanitární ustanovení, a rozšířit oblast jeho působnosti na celé toto nařízení.
- (38) *Účinná kontrola* používání tohoto nařízení vyžaduje, aby bylo v pravidelných lhůtách hodnoceno.
- (39) Toto nařízení respektuje základní práva a ctí zásady, které jsou uznány zejména v Listině základních práv Evropské unie¹¹. Toto nařízení zejména usiluje o zajištění plného dodržování práva na azyl, které zaručuje její článek 18 a o podporu uplatňování článků 1, 4, 7, 24 a 47 uvedené listiny, a mělo by být uplatňováno v souladu s těmito články.

(40) Jelikož cíle *tohoto nařízení*, totiž stanovit kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, nemůže být *uspokojivě* dosaženo na úrovni členských států, a proto, z důvodu jeho rozsahu a účinků, jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity ve smyslu článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality podle uvedeného článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „státním příslušníkem třetí země“ kterákoli osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy¹ a která není osobou požívající práva Společenství na volný pohyb, jak je stanoveno v čl. 2 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006¹;
- b) „žádostí o mezinárodní ochranu“ žádost o mezinárodní ochranu, jak je definována v čl. 2 odst. g) směrnice 2004/83/ES;
- c) „žadatelem“ nebo „žadatelem o azyl“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, kteří podali žádost o mezinárodní ochranu, o níž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto;

¹ Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

- d) „posouzením žádosti o mezinárodní ochranu“ *jakékoli* posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, rozhodnutí nebo rozsudek o takové žádosti vydaný příslušnými orgány v souladu se směrnicí Rady 2005/85/ES¹, s výjimkou řízení o určení členského státu příslušného podle tohoto nařízení, a se směrnicí 2004/83/ES;
- e) „zpětvzetím žádosti o mezinárodní ochranu“ úkony, jimiž žadatel ukončí řízení, které bylo zahájeno podáním jeho žádosti o mezinárodní ochranu, v souladu se směrnicí 2005/85/ES buď výslovně, nebo konkludentně;
- f) „osobou, které byla poskytnuta mezinárodní ochrana,“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, jež byla uznána osobou, která potřebuje mezinárodní ochranu, jak je definováno v čl. 2 písm. a) směrnice 2004/83/ES;
- g) „nezletilou osobou“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti mladší osmnácti let;
- h) „nezletilou osobou bez doprovodu“ nezletilá osoba jež vstupuje na území členských států bez doprovodu dospělé osoby, která za ni podle práva nebo podle zvyklostí odpovídá, a to po dobu, po kterou se skutečně nenachází v péči takové osoby; tato definice zahrnuje i nezletilé osoby, jež jsou ponechány bez doprovodu po vstupu na území členských států;
- i) „rodinnými příslušníky“ tito členové rodiny žadatele zdržující se na území členských států, pokud tato rodina existovala již v zemi původu:
- manžel či manželka žadatele o azyl nebo jeho partner či partnerka, se kterým/ktou *neuzavřel/a manželství, ale žije s ním/ní* v trvalém vztahu, pokud se k párům, *kteřé neuzavřely manželství*, v právních předpisech nebo praxi členského státu přistupuje podle jeho právních předpisů o cizincích podobně jako k párům, *kteřé manželství uzavřely* ;

¹ Úř. věst. L 326, 13.12.2005, s. 13.

- nezletilé děti páru uvedeného v *první odrážce* nebo žadatele, pokud *neuzavřely manželství*, bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva;
 - || nezletilé děti, *kteřé uzavřely manželství*, párů uvedených v *první odrážce* nebo žadatele bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva, pokud je v jejich nejlepším zájmu, aby bydlely společně s žadatelem, **avšak za předpokladu, že je nedoprovázejí jejich manželé/manželky**;
 - otec, matka nebo opatrovník žadatele, *jedná-li se v případě žadatele o nezletilou osobu, která neuzavřela manželství, nebo jedná-li se o nezletilou osobu, která uzavřela manželství, nedoprovázenou jejím manželem / jeho manželkou*, ale je v *jejím* nejlepším zájmu bydlet společně se svým otcem, matkou nebo opatrovníkem;
 - nezletilí sourozenci žadatele, *kteří neuzavřeli manželství*, pokud je žadatel *nezletilá osoba, která neuzavřela manželství*, nebo pokud jsou žadatel nebo jeho sourozenci *osoby nezletilé, které uzavřely manželství, a nedoprovází je jejich manželé/manželky*, ale je v nejlepším zájmu jednoho nebo některých ze *sourozenců*, aby bydleli společně;
- j) „povolením k pobytu“ povolení vydané orgány členského státu, které státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti opravňuje k pobytu na jeho území, včetně dokumentů, které dokládají oprávnění zůstat na území v rámci dočasné ochrany nebo dokud nepominou okolnosti bránící výkonu rozhodnutí vyhoštění, s výjimkou víz a povolení k pobytu, které byly vystaveny v době *nezbytné* k určení členského státu příslušného ve smyslu tohoto nařízení nebo během posuzování žádosti o mezinárodní ochranu či žádosti o povolení k pobytu;

- k) „vízem“ povolení nebo rozhodnutí členského státu požadované pro tranzit nebo vstup za účelem zamýšleného pobytu v daném členském státě nebo v *několika* členských státech. Druh víza se stanoví podle těchto definicí:
- i) „dlouhodobým vízem“ se rozumí povolení nebo rozhodnutí členského státu požadované pro vstup za účelem zamýšleného pobytu v daném členském státě po dobu delší než tři měsíce;
 - ii) „krátkodobým vízem“ se rozumí povolení nebo rozhodnutí členského státu požadované pro vstup za účelem zamýšleného pobytu v daném členském státě nebo v *několika* členských státech po dobu, jejíž celková délka nepřesahuje tři měsíce;
 - iii) „průjezdním vízem“ se rozumí povolení nebo rozhodnutí členského státu požadované pro vstup za účelem tranzitu přes území daného členského státu nebo *několika* členských států, s výjimkou tranzitu na letišti;
 - iv) „letištním průjezdním vízem“ se rozumí povolení nebo rozhodnutí, kterým se státnímu příslušníkovi třetí země, na něhož se konkrétně vztahuje *takový* požadavek, povoluje projít tranzitním prostorem letiště, aniž získá přístup na výsoštná území dotyčného členského státu, během mezipřistání nebo transferu mezi dvěma částmi mezinárodního letu;
- l) „nebezpečím útěku“ existence důvodů, které se zakládají na objektivních kritériích vymezených právními předpisy, že je možno se v konkrétním případě domnívat, že žadatel nebo státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, na které se vztahuje rozhodnutí o přemístění, může uprchnout.

KAPITOLA II

OBECNÉ ZÁSADY A ZÁRUKY

Článek 3

Přístup k řízení o posouzení žádosti o mezinárodní ochranu

1. Členské státy posuzují jakoukoli žádost o mezinárodní ochranu podanou státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti na území kteréhokoli z nich, včetně hranice nebo v tranzitních zónách. Žádost posuzuje jediný členský stát, který je příslušný podle kritérií stanovených v kapitole III tohoto nařízení.
2. Pokud nemůže být na základě kritérií vyjmenovaných v tomto nařízení určen členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný první členský stát, ve kterém byla žádost podána.
3. Každý členský stát si ponechává právo na vrácení žadatele o azyl do bezpečné třetí země v souladu s pravidly a zárukami uvedenými ve směrnici 2005/85/ES.

Článek 4

Právo na informace

1. Po podání žádosti o mezinárodní ochranu informují příslušné orgány členských států žadatele o azyl o uplatňování tohoto nařízení a to zejména o:
 - a) cílech tohoto nařízení a důsledcích podání další žádosti v jiném členském státě;

- b) kritériích určení příslušnosti a jejich pořadí;
 - c) obecných postupech a lhůtách, které musí členské státy dodržovat;
 - d) možných výsledcích řízení a jejich důsledcích;
 - e) možnosti odvolat se proti rozhodnutí o přemístění;
 - f) skutečnosti, že si příslušné orgány mohou o žadateli mezi sebou vyměňovat údaje pouze za účelem výkonu povinností podle tohoto nařízení;
 - g) **právu** na přístup k údajům, které se ho týkají, a právu požadovat, aby nepřesné údaje, které se ho týkají, byly opraveny, nebo aby byly vymazány nezákonně zpracované údaje, které se ho týkají, a **také o** postupech při uplatňování těchto práv, **včetně** kontaktních **údajů orgánů uvedených v článku 34 a** vnitrostátních orgánů příslušných pro ochranu údajů, u kterých lze podat stížnost ohledně ochrany osobních údajů.
2. Informace uvedené v odstavci 1 se poskytují písemně v jazyce, **kterému žadatel rozumí nebo** o němž lze důvodně předpokládat, že mu žadatel rozumí. Členské státy za tímto účelem používají společný leták zpracovaný podle odstavce 3.
- Aby** žadatel informacím správně porozuměl, jsou podávány i ústně během pohovoru, jak je upraveno v článku 5.
- Členské státy poskytují informace způsobem přiměřeným věku žadatele.
3. Společný leták obsahující alespoň informace podle odstavce 1 je zpracován **regulativním** postupem podle **čl. 41 odst. 2**.

Článek 5

Osobní pohovor

1. Členský stát, který vede řízení o určení příslušnosti členského státu podle tohoto nařízení, **pozve žadatele k osobnímu** pohovoru s osobou, která je podle vnitrostátních právních předpisů způsobilá k jeho vedení.
2. Účelem osobního pohovoru je zjednodušit řízení o určení příslušného *členského* státu, zejména umožnit žadateli, aby *poskytl* důležité informace potřebné pro správné určení příslušného členského státu a za účelem ústního informování žadatele o uplatňování tohoto nařízení.
3. Osobní pohovor se koná přiměřenou dobu *po podání* žádosti o mezinárodní ochranu a v každém případě před rozhodnutím o přemístění žadatele do příslušného členského státu podle čl. 25 odst. 1.
4. Osobní pohovor je veden v jazyce, *jemuž žadatel rozumí nebo* o němž lze důvodně předpokládat, že mu žadatel rozumí a že v něm je schopen komunikovat. V případě *potřeby* členské státy zajistí tlumočnicka, který dokáže zabezpečit příslušnou komunikaci mezi žadatelem a osobou, která osobní pohovor vede.
5. Osobní pohovor se odehrává za podmínek, které zajistí dostatečnou důvěrnost.

6. Členský stát, který osobní pohovor vede, vypracuje stručnou písemnou zprávu obsahující nejdůležitější informace, které žadatel během pohovoru poskytne, a dá žadateli k dispozici *opis* této zprávy. Zpráva se přikládá ke každému rozhodnutí o přemístění podle čl. 25 odst. 1.

Článek 6

Záruky pro nezletilé

1. Během celého řízení podle tohoto nařízení *zohlední* členské státy především nejlepší zájmy dítěte.
2. Členské státy zajistí, aby zástupce *ve smyslu čl. 2 písm. i) směrnice 2005/85/ES* nezletilou osobu bez doprovodu během celého řízení podle tohoto nařízení zastupoval nebo jí byl nápomocen. Tímto zástupcem může být také osoba uvedená v *článku 24 směrnice* ||.../.../ES|| [, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl].
3. Při posuzování nejlepších zájmů dítěte členské státy navzájem úzce spolupracují a zejména berou v úvahu následující *okolnosti*:
 - a) možnost opětovného spojení rodiny;
 - b) blaho a sociální rozvoj nezletilé osoby, kdy se přihlédne zejména k jejímu původnímu etnickému, náboženskému, kulturnímu a jazykovému prostředí;
 - c) hledisko bezpečnosti a ochrany, zejména pokud existuje riziko, že se dítě stane obětí obchodování s lidmi;
 - d) názory nezletilé osoby s přihlédnutím k jejímu věku a vyspělosti.

4. Členské státy zavedou **■** postupy při pátrání po rodinných příslušnících nebo jiných příbuzných, kteří jsou přítomni v členských státech původu nezletilých osob bez doprovodu, ***případně i za pomoci mezinárodních nebo dalších příslušných organizací.*** Členské státy začínají pátrat po členech rodiny nebo jiných příbuzných nezletilé osoby bez doprovodu co možná nejdříve po podání žádosti o mezinárodní ochranu s ohledem na ochranu jejich nejlepších zájmů.
5. Příslušné orgány uvedené v *článku 34*, které se zabývají žádostmi, jež se týkají nezletilých osob bez doprovodu, jsou vhodným způsobem proškoleny, pokud jde o zvláštní potřeby nezletilých osob.
6. ***V rámci uplatňování tohoto nařízení a za podmínek stanovených v článku 17 směrnice 2005/85/ES mohou členské státy stanovit věk nezletilých osob bez doprovodu na základě lékařské prohlídky.***

V případě využití lékařské prohlídky členské státy zajistí, aby byla provedena přiměřeně a důkladně, a to v souladu s vědeckými a etickými normami.

KAPITOLA III

KRITÉRIA PRO URČENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ČLENSKÉHO STÁTU

Článek 7

Pořadí kritérií

1. Kritéria k určení příslušného členského státu se uplatňují v pořadí, v jakém jsou uvedena v této kapitole.
2. Členský stát příslušný v souladu s kritérii stanovenými v této kapitole se určuje na základě stavu v době, kdy žadatel o azyl podal *svou* první žádost o mezinárodní ochranu u některého členského státu.

Článek 8

Nezletilé osoby bez doprovodu

1. Pokud je žadatel nezletilá osoba bez doprovodu, je členským státem příslušným k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu ten členský stát, ve kterém oprávněně pobývá její rodinný příslušník, pokud je to v nejlepším zájmu nezletilé *osoby*.

2. Pokud je žadatel nezletilou osobou bez doprovodu, **jejíž žádný rodinný příslušník ve smyslu čl. 2 písm. i) oprávněně nepobývá v jiném členském státě, avšak jejíž jiný příbuzný** oprávněně pobývá v jiném členském státě a může **se o ni** postarat, tento členský stát je příslušný k posouzení žádosti za předpokladu, že to je v nejlepším zájmu nezletilého.
3. Pokud členové rodiny žadatele nebo jeho jiní příbuzní oprávněně pobývají ve více než jednom členském státě, o členském státě *příslušném k* posouzení žádosti se rozhoduje s ohledem na nejlepší zájem nezletilé osoby.
4. V případě, že není přítomen žádný rodinný příslušník nebo jiný příbuzný, je členským státem příslušným k posouzení žádosti ten členský stát, ve kterém *nezletilá osoba* podala svou ■ žádost o mezinárodní ochranu, pokud je to v nejlepším zájmu nezletilé osoby.
5. Podmínky a postupy k provádění odstavců 2 a 3 přijímá Komise. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle *čl. 41 odst. 3*.

Článek 9

Rodinní příslušníci, jež jsou osobami, kterým byla poskytnuta mezinárodní ochrana

Pokud má žadatel o azyl rodinného příslušníka, který může pobývat jako osoba, které byla poskytnuta mezinárodní ochrana, v některém členském státě, bez ohledu na to, zda dříve rodina vznikla v zemi původu, je tento členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu za předpokladu, že dotčené osoby vyjádřily své přání písemně.

Článek 10

Rodinní příslušníci, jež jsou žadateli o mezinárodní ochranu

Pokud má žadatel o azyl v členském státě rodinného příslušníka, o jehož žádosti o mezinárodní ochranu v tomto členském státě dosud nebylo přijato první rozhodnutí ve věci, je tento členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu za předpokladu, že *dotyčné* osoby vyjádřily své přání písemně.

Článek 11

Závislí příbuzní

1. Pokud je žadatel o azyl závislý na pomoci příbuzného z důvodu těhotenství či nedávného narození dítěte, vážné nemoci, vážného postižení nebo stáří, nebo pokud je příbuzný ze stejných důvodů závislý na pomoci žadatele o azyl, členský stát příslušný k posouzení žádosti *je ten, který se považuje za nejvhodnější k tomu účelu, aby tyto osoby zůstaly spolu nebo byly opětovně spojeny* za předpokladu, že tyto rodinné vazby dříve existovaly v zemi původu a že *dotyčné* osoby vyjádřily své přání písemně. Při určování nejvhodnějšího členského státu se zohledňují nejlepší zájmy osob, jako např. schopnost závislé osoby podstoupit cestu.

2. Podmínky a postupy k provádění odstavce 1 přijímá Komise. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 41 odst. 3.

Článek 12

Postup v případě rodiny

Pokud několik rodinných příslušníků podá žádosti o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě současně nebo tak brzy po sobě, že řízení o určení příslušného členského státu může probíhat společně, a pokud by uplatnění kritérií stanovených tímto nařízením vedlo k jejich oddělení, je příslušný členský stát určen na základě těchto ustanovení:

- a) příslušnost k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu všech rodinných příslušníků patří členskému státu, který je podle kritérií příslušný k převzetí největšího počtu rodinných příslušníků;
- b) jinak je příslušný ten členský stát, který je podle kritérií příslušný k posouzení žádosti nejstaršího z nich.

Článek 13

Vydávání povolení k pobytu nebo víz

1. Pokud je žadatel o azyl držitelem platného povolení k pobytu, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát, který toto povolení vydal.

2. Pokud je žadatel o azyl držitelem platného víza, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát, který toto vízum udělil, ledaže bylo vízum uděleno v zastoupení nebo s písemným souhlasem jiného členského státu. V tom případě je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný tento druhý členský stát. Pokud členský stát zejména z bezpečnostních důvodů předem konzultuje ústřední orgán jiného členského státu, nepředstavuje odpověď druhého členského státu písemné povolení ve smyslu tohoto ustanovení.
3. Pokud je žadatel o azyl držitelem více platných povolení k pobytu nebo víz vydaných různými členskými státy, přejímají členské státy příslušnost k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu v tomto pořadí:
 - a) členský stát, který vydal povolení k pobytu přiznávající právo na nejdelší pobyt, nebo pokud jsou doby platnosti stejné, členský stát, který vydal povolení k pobytu, jehož doba platnosti skončí jako poslední;
 - b) členský stát, který udělil vízum, jehož doba platnosti skončí jako poslední, pokud se jedná o stejný druh víz;
 - c) pokud se jedná o různé druhy víz, členský stát, který udělil vízum s nejdelší dobou platnosti, nebo pokud jsou doby platnosti stejné, členský stát, který udělil vízum, jehož doba platnosti skončí jako poslední.

4. Pokud je žadatel o azyl držitelem jednoho nebo více povolení k pobytu, jejichž platnost skončila před méně než dvěma roky, nebo jednoho či více víz, jejichž platnost skončila před méně než šesti měsíci a díky nimž mohl vstoupit na území členského státu, použijí se pro dobu, dokud žadatel neopustil území členských států, odstavce 1, 2 a 3.

Pokud je žadatel o azyl držitelem jednoho nebo více povolení k pobytu, jejichž platnost skončila před více než dvěma roky, nebo jednoho či více víz, jejichž platnost skončila před více než šesti měsíci a díky nimž mohl vstoupit na území členského státu, a pokud žadatel neopustil území členských států, je příslušný členský stát, ve kterém byla podána žádost o mezinárodní ochranu.

5. Okolnost, že povolení k pobytu nebo vízum byly vydány na základě nepravdivé nebo neoprávněně užívané totožnosti nebo po předložení pozměněných, padělaných či neplatných dokladů, nebrání *tomu*, aby jako příslušný byl určen členský stát, který je vydal. Avšak členský stát, který vydal povolení k pobytu nebo udělil vízum, není příslušný, pokud může *prokázat*, že podvod byl spáchán po vydání povolení či udělení víza.

Článek 14

Vstup || nebo pobyt

1. Pokud je na základě přímých nebo nepřímých důkazů popsaných ve dvou seznamech, které jsou uvedeny v čl. 22 odst. 3 *tohoto nařízení*, včetně údajů ve smyslu kapitoly III nařízení (ES) č..../... [o zřízení systému „EURODAC“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování || nařízení (ES) č. .../2009, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států] zjištěno, že žadatel o azyl překročil nedovoleným způsobem pozemní, námořní nebo vzdušnou cestou hranice některého členského státu ze třetí země, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný tento členský stát. Tato příslušnost končí po 12 měsících ode dne, kdy k nedovolenému překročení hranice došlo.
2. Pokud členský stát nemůže být příslušný nebo již dále nemůže být příslušný v souladu s odstavcem 1 a pokud je na základě přímých nebo nepřímých důkazů popsaných ve dvou seznamech, které jsou uvedeny v čl. 22 odst. 3, zjištěno, že žadatel o azyl, který vstoupil na území členských států nedovoleným způsobem nebo u něhož není možné zjistit okolnosti jeho vstupu, pobýval v členském státě před podáním žádosti o mezinárodní ochranu nepřetržitě nejméně pět měsíců, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný tento členský stát.

Jestliže se žadatel zdržoval po dobu nejméně pěti měsíců v *několika* členských státech, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát, ve kterém se zdržoval naposledy.

Článek 15

Vstup s osvobozením od vízové povinnosti

1. Jestliže státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti vstoupí na území členského státu, ve kterém je osvobozen od vízové povinnosti, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný tento členský stát.
2. Zásada stanovená v odstavci 1 se nepoužije, jestliže státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti podá svou žádost o mezinárodní ochranu v jiném členském státě, ve kterém je rovněž osvobozen od vízové povinnosti. V tom případě je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný tento druhý členský stát.

Článek 16

Podání žádosti v mezinárodní tranzitní oblasti letiště

Pokud státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti podá žádost o mezinárodní ochranu v mezinárodní tranzitní oblasti letiště členského státu, je k posouzení žádosti o azyl příslušný tento členský stát.

KAPITOLA IV

DISKREČNÍ USTANOVENÍ

Článek 17

Diskreční ustanovení

1. Odchylně od čl. 3 odst. 1 se může každý členský stát, zejména z humanitárních nebo solidárních důvodů, rozhodnout posoudit žádost o mezinárodní ochranu, kterou podal státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, i když podle kritérií stanovených tímto nařízením není příslušný, a to za předpokladu, že s tím žadatel souhlasí.

V tom případě se tento členský stát stává příslušným členským státem ve smyslu tohoto nařízení a přebírá povinnosti spojené s touto příslušností. V případě potřeby uvědomí prostřednictvím elektronické komunikační sítě „DubliNet“, zřízené podle článku 18 nařízení (ES) č. 1560/2003, původně příslušný členský stát, členský stát, který vede řízení o *určení* příslušnosti členského státu, nebo členský stát, kterému byla podána žádost o převzetí nebo přijetí zpět.

Členský stát, který se stal příslušným podle tohoto odstavce, rovněž uvede v systému EURODAC, že převzal odpovědnost podle *čl. 6 odst. 3* nařízení (ES) č. *.../...* [o zřízení systému „EURODAC“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování *||* nařízení (ES) č. *.../...*, kterým se stanoví kritéria a postupy pro *určení* členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států].

2. Členský stát, ve kterém je podána žádost o mezinárodní ochranu a který vede řízení o určení příslušného státu, nebo příslušný členský stát může kdykoli požadovat od jiného členského státu, aby žadatele převzal z humanitárních důvodů, které vyplývají zejména z rodinných nebo kulturních důvodů, s cílem spojit rodinné příslušníky a jiné příbuzné, i když tento členský stát není příslušný při použití kritérií uvedených v člácích 8 až 12 ||. Dotčené osoby s tím musí vyjádřit písemný souhlas.

Žádost o převzetí musí obsahovat všechny dokumenty ve vlastnictví dožadujícího státu, které dožadovanému státu umožní vyhodnocení situace.

Dožádaný stát provede v případě potřeby veškeré nezbytné kontroly pro zdůvodnění uvedených humanitárních důvodů a rozhodne o žádosti do dvou měsíců ode dne, kdy žádost obdrží. Rozhodnutí, kterým se žádost zamítá, obsahuje zdůvodnění.

Přijme-li dožádaný členský stát žádost, přechází příslušnost k posouzení žádosti na něj.

KAPITOLA V

POVINNOSTI PŘÍSLUŠNÉHO ČLENSKÉHO STÁTU

Článek 18

Povinnosti příslušného členského státu

1. Členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu podle tohoto nařízení je povinen:
 - (a) převzít za podmínek stanovených v člancích 21, 22 a 28 žadatele o azyl, který podal žádost v jiném členském státě;
 - (b) přijmout zpět za podmínek stanovených v člancích 23, 24 a 28 žadatele, jehož žádost se posuzuje a který podal žádost v jiném členském státě nebo který přebývá na území jiného členského státu bez povolení k pobytu;
 - (c) přijmout zpět za podmínek stanovených v člancích 23, 24 a 28 žadatele, který vzal svou posuzovanou žádost zpět a podal žádost v jiném členském státě;
 - (d) přijmout zpět za podmínek stanovených v člancích 23, 24 a 28 státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti, jehož žádost zamítl, a který podal žádost v jiném členském státě nebo který bez povolení k pobytu přebývá na území jiného členského státu;

2. Příslušný členský stát za všech okolností uvedených v odst. 1 písm. a) až d) posoudí nebo dokončí posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, kterou předložil žadatel, podle čl. 2 písm. d). Pokud příslušný členský stát ukončil posuzování žádosti v případě jejího zpětvzetí žadatelem, rozhodnutí se zruší a posuzování žádosti se dokončí podle čl. 2 odst. d).

Článek 19

Zánik povinností

1. Pokud některý členský stát vydá žadateli povolení k pobytu, přecházejí povinnosti podle čl. 18 odst. 1 na tento členský stát.
2. Povinnosti podle čl. 18 odst. 1 *zanikají*, pokud členský stát příslušný k posouzení žádosti zjistí potom, co je požádán o převzetí nebo přijetí zpět žadatele nebo jiné osoby uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. d), že dotyčná osoba opustila území členských států nejméně na dobu tří měsíců, pokud dotyčná osoba není držitelem platného povolení k pobytu vydaného příslušným členským státem.

Žádost podaná po této nepřítomnosti se považuje za novou žádost, na základě které je zahájeno nové řízení k určení příslušného členského státu.

3. Povinnosti uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. c) a d) *zanikají*, pokud členský stát příslušný k posouzení žádosti zjistí potom, co je požádán o přijetí zpět žadatele nebo jiné osoby uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. d), že dotyčná osoba opustila území členských států v souladu s rozhodnutím o návratu nebo rozhodnutím o vyhoštění, které vydal po zpětvzetí či zamítnutí žádosti.

Žádost podaná po účinném vyhoštění se považuje za novou žádost, na základě které je zahájeno nové řízení k určení příslušného členského státu.

KAPITOLA VI

POSTUPY PŘI PŘEVZETÍ A PŘIJETÍ ZPĚT

Oddíl I

Zahájení postupu

Článek 20

Zahájení řízení

1. Řízení o určení příslušnosti členského státu ve smyslu tohoto nařízení se zahajuje prvním podáním žádosti o mezinárodní ochranu v některém členském státě.
2. Žádost o mezinárodní ochranu se považuje za podanou, jakmile příslušné orgány dotyčného členského státu obdrží tiskopis od žadatele nebo úřední zápis sepsaný orgánem. Pokud není žádost podána písemně, měla by být doba mezi prohlášením o úmyslu a sepsáním úředního zápisu co nejkratší.
3. Pro účely tohoto nařízení je *situace* nezletilého, který doprovází žadatele o azyl a splňuje definici rodinného příslušníka podle čl. 2 bodu i), neoddělitelná od situace jeho rodiče nebo *opatrovníka* a zabývá se jí členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu takového rodiče či *opatrovníka*, třebaže není nezletilý sám žadatelem o azyl za předpokladu, že je to v jeho nejlepším zájmu. Stejným způsobem se postupuje v případě dětí narozených po příjezdu žadatele o azyl na území členských států, aniž je *potřeba* zahájit nové řízení o příslušnosti.

4. Pokud je žádost o mezinárodní ochranu podána příslušným orgánům členského státu žadatelem o azyl, který *se zdržuje* na území jiného členského státu, provádí určení příslušnosti členského státu členský stát, na jehož území *se* žadatel o azyl *zdržuje*. Tento členský stát je členským státem, který obdržel žádost, neprodleně informován a je poté pro účely tohoto nařízení považován za členský stát, u kterého byla podána žádost o mezinárodní ochranu.

Žadatel je písemně informován o tomto *postoupení* a o dni, ke kterému se uskutečnilo.

5. Členský stát, u něhož byla první žádost o mezinárodní ochranu podána, je povinen za podmínek uvedených v článcích 23, 24 a 28 a s cílem ukončit řízení o určení státu příslušného pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu převzít zpět žadatele o azyl, který *se zdržuje* v jiném členském státě, v němž podal novou žádost o mezinárodní ochranu poté, co vzal svou *první* žádost podanou v jiném členském státě během *řízení o určení* příslušného státu zpět.

Tato povinnost zaniká, když členský stát, který je *požádán* o dokončení řízení o určení příslušného členského státu, *může potvrdit*, že žadatel o azyl mezitím opustil území členských států na dobu nejméně tří měsíců nebo od jiného členského státu obdržel povolení k pobytu.

Žádost podaná po této nepřítomnosti se považuje za novou žádost, na základě které je zahájeno nové řízení k určení příslušného členského státu.

Oddíl II

Postup u žádostí o převzetí

Článek 21

Předložení žádosti o převzetí

1. Pokud se členský stát, ve kterém byla podána žádost o mezinárodní ochranu, domnívá, že k posouzení žádosti o azyl je příslušný jiný členský stát, může v co nejkratší době a v každém případě do tří měsíců ode dne, kdy byla žádost podána ve smyslu čl. 20 odst. 2, požádat druhý členský stát, aby žadatele převzal.

Pokud žádost o převzetí žadatele není podána ve lhůtě tří měsíců, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát, ve kterém byla žádost o azyl podána.

2. Dožadující členský stát může požádat o urychlenou odpověď v případech, kdy byla žádost o mezinárodní ochranu podána po zamítnutí vstupu či pobytu, po zadržení z důvodu nezákonného pobytu nebo po doručení či výkonu rozhodnutí o vyhoštění nebo pokud je žadatel o azyl *zadržen*.

V žádosti musí být uvedeny důvody pro urychlenou odpověď a lhůta, ve které je odpověď očekávána. Tato lhůta činí nejméně jeden týden.

3. V obou případech se žádost o převzetí jiným členským státem podává na *standardním* formuláři spolu s přímými nebo nepřímými důkazy, které jsou popsány ve dvou seznamech uvedených v čl. 22 odst. 3, nebo s odpovídajícími údaji z prohlášení žadatele o azyl, podle nichž mohou orgány dožádaného členského státu ověřit, zda je tento stát příslušný na základě kritérií stanovených tímto nařízením.

Pravidla vyhotovování a postupů předávání žádostí budou přijata *regulativním* postupem *podle čl. 41 odst. 2*.

Článek 22

Odpověď na žádost o převzetí

1. Dožádaný členský stát provede nezbytné kontroly a o žádosti o převzetí žadatele rozhodne do dvou měsíců ode dne obdržení žádosti.
2. Při řízení o určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu tohoto nařízení se používají přímé a nepřímé důkazy.
3. *Regulativním* postupem podle čl. 41 odst. 2 budou sestaveny a pravidelně *přezkoumávány* dva seznamy, v nichž jsou v souladu s těmito kritérii uvedeny přímé a nepřímé důkazy:
 - a) Přímé důkazy:
 - i) Jedná se o formální důkazy, které určují příslušnost podle tohoto nařízení, pokud nejsou vyvráceny důkazy o opaku.
 - ii) Členské státy poskytnou výboru *podle článku 41* vzory různých správních dokumentů podle druhů uvedených na seznamu formálních důkazů.

- b) Nepřímé důkazy:
- i) Jedná se o *indicie*, které mohou být i přes svou vyvratitelnost v jistých případech podle důkazní *hodnoty*, která jim je přisuzována, dostačující.
 - ii) Jejich důkazní *hodnota* v souvislosti s příslušností k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu se posuzuje v jednotlivých případech.
4. Požadavky kladené na důkazy by neměly přesáhnout mez, která je nezbytná pro řádné uplatňování tohoto nařízení.
 5. Pokud neexistuje žádný formální důkaz, uzná dožádaný členský stát svou příslušnost, pokud jsou nepřímé důkazy logické, ověřitelné a dostatečně podrobné, aby mohla být příslušnost určena.
 6. Pokud dožadující členský stát žádal v souladu s čl. 21 odst. 2 o urychlené řízení, vynaloží dožádaný členský stát nejvyšší úsilí, aby dodržel požadovanou lhůtu. Ve výjimečných případech, kdy lze *prokázat*, že posouzení žádosti o převzetí žadatele je obzvláště složité, může dožádaný členský stát odpovědět až po uplynutí požadované lhůty, ale v každém případě do jednoho měsíce. V těchto situacích dožádaný členský stát *sdělí* dožadujícímu členskému státu || své rozhodnutí o odložení odpovědi v průběhu původně požadované lhůty.
 7. Pokud není dodržena dvouměsíční lhůta podle odstavce 1 a měsíční lhůta podle odstavce 6, má se za to, že žádost byla schválena, což má za následek vznik povinnosti převzít osobu včetně povinnosti umožnit řádný příjezd.

Oddíl III

Postup u žádostí o přijetí zpět

Článek 23

Předložení žádosti o přijetí zpět

1. Pokud se členský stát, v němž byla podána *pozdější* žádost o mezinárodní ochranu nebo na jehož území *se* žadatel nebo jiná osoba podle čl. 18 odst. 1 písm. d) *zdržuje* bez povolení k pobytu, domnívá, že je příslušný jiný členský stát v souladu s čl. 20 odst. 5 a čl. 18 odst. 1 písm. b), c) a d) může požádat o přijetí této osoby zpět.
2. V případě následné žádosti o mezinárodní ochranu se žádost o přijetí dotyčné osoby zpět předkládá co nejrychleji a v každém případě do **jednoho měsíce** od nalezení shody v rámci systému EURODAC, jak vymezuje čl. 6 odst. 6 nařízení (ES) č. **||.../...||** [o zřízení systému „EURODAC“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování **||** nařízení (ES) č. [.../...], kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států].

Pokud žádost o přijetí zpět žadatele, který *podal pozdější* žádost o mezinárodní ochranu, vychází z důkazů jiných než z údajů získaných ze systému EURODAC, zasílá se dožádanému členskému státu do tří měsíců ode dne, kdy byla podána žádost o mezinárodní ochranu podle čl. 20 odst. 2.

3. V případě, že není podána *pozdější* žádost o mezinárodní ochranu a dožadující členský stát rozhodne o vyhledávání v systému EURODAC podle článku 13 nařízení (ES) č. *.../...* [o zřízení systému „EURODAC“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování *.../...*, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států], žádost o přijetí dotyčné osoby zpět se podává co nejrychleji a v každém případě do **jednoho měsíce** od nalezení shody v rámci systému EURODAC, jak vymezuje čl. 13 odst. 4 nařízení.

Pokud žádost o přijetí dotyčné osoby zpět vychází z jiných důkazů, než z údajů získaných ze systému EURODAC, je zaslána dožadujícímu členskému státu do tří měsíců ode dne, kdy se dožadující členský stát dozví, že může být pro dotyčnou osobu příslušný jiný členský stát.

4. Pokud žádost o přijetí žadatele nebo jiné osoby uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. d) zpět není *podána* ve lhůtě stanovené v odstavcích 2 a 3 *tohoto článku*, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný *ten* členský stát, ve kterém byla žádost *podána později* nebo na jehož území *se* osoba bez povolení k pobytu *zdržuje*.
5. Žádost o přijetí žadatele nebo jiné osoby uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. d) zpět se *podává* ve formě standardního formuláře, a to včetně přímých nebo nepřímých důkazů nebo odpovídajících údajů z prohlášení této osoby, umožňujícího orgánům dožádaného členského státu ověřit, zda je příslušný.

Pravidla týkající se důkazů a jejich výkladu a vyhotovování a postupů předávání žádostí budou přijata *regulativním* postupem podle čl. 41 odst. 2.

Článek 24

Odpověď na žádost o přijetí zpět

1. Dožádaný členský stát provede nezbytná ověření a rozhodne o žádosti přijmout dotyčnou osobu zpět co nejrychleji a v každém případě nejpozději jeden měsíc ode dne, kdy byla žádost doručena. Pokud se žádost opírá o údaje získané ze systému EURODAC, zkracuje se tato lhůta na dva týdny.
2. V případě nečinnosti členského státu po dobu jednoho měsíce nebo dvou týdnů uvedených v odstavci 1 se má za to, že žádost přijímá, a v důsledku toho mu vzniká povinnost přijmout dotyčnou osobu zpět, včetně povinnosti přijmout řádná opatření pro její příjezd.

Oddíl IV

Procesní záruky

Článek 25

Oznámení rozhodnutí o přemístění

1. Pokud dožádaný členský stát souhlasí s převzetím nebo přijetím žadatele nebo jiné osoby uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. d) zpět, uvědomí dožadující členský stát dotyčnou osobu o rozhodnutí přemístit ji do příslušného členského státu a případně o rozhodnutí neposuzovat její žádost o mezinárodní ochranu. Toto oznámení *se vyhotovuje* v písemné formě v jazyce, *jemuž žadatel rozumí nebo o němž lze důvodně předpokládat, že mu žadatel rozumí*, a to nejpozději do patnácti pracovních dnů ode dne přijetí odpovědi od dožadovaného členského státu.

2. Rozhodnutí podle odstavce 1 *obsahuje* odůvodnění, včetně popisu hlavních fází řízení, které vedlo k rozhodnutí. *Obsahuje* informace o dostupných právních opravných prostředcích, lhůtách platných při jejich využití a informace o osobách nebo subjektech, které mohou dané osobě poskytnout konkrétní právní pomoc nebo ji zastupovat. Obsahuje podrobnosti o lhůtě pro provedení přemístění a v případě potřeby informace o místě a dni, kde a kdy by se měla dotyčná osoba ohlásit, jestliže cestuje do příslušného členského státu sama. Lhůty pro přemístění jsou stanoveny tak, aby osoba měla k dispozici přiměřenou dobu k využití opravného prostředku podle článku 26.

Článek 26

Opravné prostředky

1. Žadatel nebo jiná osoba podle čl. 18 odst. 1 písm. d) má právo na podání *účinného* opravného prostředku před soudem z věcných i právních důvodů ve formě odvolání proti rozhodnutí o přemístění podle článku 25 nebo jeho přezkumu.
2. Členské státy poskytnou přiměřenou *lhůtu*, během které může dotyčná osoba uplatnit své právo na podání soudního opravného prostředku podle odstavce 1.

Tato lhůta činí nejméně deset pracovních dnů počínaje dnem oznámení uvedeného v čl. 25 odst. 1.

3. V případě podání odvolání nebo žádosti o přezkum, pokud jde o přemístění podle článku 25, rozhodne orgán uvedený v odstavci 1 tohoto článku ***bud' v případě žádosti dotyčné osoby nebo v případě, kdy není tato žádost podána***, z moci úřední co nejdříve, ale v každém případě nejpozději do ***pěti*** pracovních dnů od podání odvolání nebo žádosti o přezkum, zda dotyčná osoba může či nemůže zůstat na území dotyčného členského státu, než bude znám výsledek odvolání nebo žádosti o přezkum.
4. Do vydání rozhodnutí podle odstavce 3 se přemístění neuskuteční. Rozhodnutí, že dotyčná osoba nesmí zůstat na území daného členského státu do rozhodnutí o jejím odvolání nebo přezkumu, musí být odůvodněno.
5. Členské státy zajistí, aby dotyčná osoba měla přístup k právní pomoci nebo zastoupení a případně i k jazykové pomoci.
6. Členské státy ***na žádost*** zajistí bezplatné poskytnutí ***nezbytné*** právní pomoci nebo zastoupení ***v souladu s čl. 15 odst. 3 až 6 směrnice 2005/85/ES***.

Postupy, kterými se řídí přístup k právní pomoci nebo právnímu zastoupení v těchto případech stanoví vnitrostátní právo.

Oddíl V

Zadržení za účelem přemístění

Článek 27

Zadržení

1. Členské státy nezadržují osobu pouze z toho důvodu, že se jedná o žadatele o mezinárodní ochranu podle směrnice 2005/85/ES.
2. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 2 směrnice || .../.../ES || [, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl], pokud je to nezbytné na základě posouzení každého jednotlivého případu, ■ mohou členské státy zadržet žadatele o azyl nebo jinou osobu podle čl. 18 odst. 1 písm. d) *tohoto nařízení*, o nichž bylo vydáno rozhodnutí o přemístění do příslušného členského státu, **v jiném zařízení než ve věznici, pouze pokud nejsou účinná jiná mírnější donucovací opatření** a pouze pokud existuje nebezpečí, že se bude skrývat.
3. Při posuzování, zda je možné uplatnit mírnější donucovací opatření pro účely odstavce 2, zváží členské státy jiné možnosti než zadržení, např. pravidelné hlášení orgánům, složení finanční záruky, povinnost *zdržovat se* na určitém místě nebo jiná opatření, jejichž cílem je předcházet nebezpečí skrývání se.
4. Zadržení podle odstavce 2 lze pouze použít od chvíle, kdy byla dotyčná osoba informována o rozhodnutí o svém přemístění do příslušného členského státu podle článku 25, až do jejího přemístění do příslušného členského státu.
5. Zadržení podle odstavce 2 lze přikázat pouze na nejkratší možnou dobu. Zadržení netrvá déle než po přiměřenou dobu, která je *potřebná* pro správní řízení *nezbytná* pro přemístění.

6. Zadržení podle odstavce 2 přikazují soudní orgány. V naléhavých případech mohou zadržení přikázat správní orgány, přičemž v takovém případě musí soudní orgány toto *příkaz k zadržení* potvrdit do 72 hodin od zadržení. Shledá-li soudní orgán, že je zadržení *v rozporu se zákonem*, je dotyčná osoba neprodleně propuštěna.
7. Zadržení podle odstavce 2 se přikazuje písemně, s odůvodněním po skutkové i právní stránce, zejména s uvedením důvodů, na základě kterých se má za to, že existuje ■ riziko, že se dotyčná osoba bude skrývat, jakožto i s uvedením doby trvání zadržení.
Zadržené osoby jsou neprodleně informovány o důvodech zadržení, předpokládané době jeho trvání a postupech, jakými mohou podle vnitrostátního práva příkaz k zadržení napadnout, a to v jazyce, *jemuž rozumějí nebo* o němž lze důvodně předpokládat, že mu rozumějí.
8. Ve všech případech *zadržení přezkoumá* důvody pro trvání zadržení ■ podle odstavce 2 v přiměřených časových odstupech soudní orgán, a to buď na žádost dotyčné osoby nebo z úřední povinnosti. Zadržení nesmí být neoprávněně prodlužováno.
9. Členské státy zajistí, aby v případech zadržení podle odstavce 2 měla dotyčná osoba přístup k právní pomoci nebo zastoupení. Tato právní pomoc či zastoupení musí být bezplatné v případě, že si dotyčná osoba nemůže dovolit uhradit náklady s nimi spojené.
Vnitrostátní právo stanoví postupy, kterými se řídí přístup k právní pomoci nebo právnímu zastoupení v těchto případech.
10. Nezletilé osoby nesmějí být zadrženy, ledaže je zadržení v jejich nejlepším zájmu podle **čl. 6 odst. 3** tohoto nařízení a v souladu s výsledkem individuálního posouzení jejich situace v souladu s čl. 11 odst. 5 směrnice ||.../.../ES|| [, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl].

11. Nezletilé osoby bez doprovodu nesmějí být zadrženy za žádných okolností.
12. Členské státy zajistí, aby žadatelé o azyl zadrženi podle tohoto článku měli podmínky přijetí pro zadržené žadatele na stejné úrovni, jako stanoví články 10 a 11 směrnice *|| .../.../ES ||* [, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl].

Oddíl VI

Přemístění

Článek 28

Další podmínky a lhůty

1. Přemístění žadatele nebo jiné osoby uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. d) z dožadujícího členského státu do příslušného členského státu se provádí po konzultaci dotyčných členských států v souladu s vnitrostátním právem dožadujícího členského státu, jakmile je to z praktického hlediska možné, avšak nejpozději šest měsíců po přijetí žádosti jiným členským státem o převzetí dotyčné osoby nebo o její přijetí zpět nebo od vydání konečného rozhodnutí o opravném prostředku nebo přezkumu, pokud má podle čl. 26 odst. 3 odkladný účinek.

V případě potřeby vystaví dožadující členský stát žadateli o azyl propustku, jejíž vzor bude přijat *regulativním* postupem podle čl. 41 odst. 2.

Příslušný členský stát uvědomí případě potřeby dožadující členský stát o bezpečném příjezdu dotyčné osoby nebo o skutečnosti, že se ve stanovené lhůtě nedostavila.

2. Pokud k přemístění nedojde během šestiměsíční lhůty, příslušnému členskému *státu* zanikne jeho povinnost převzít nebo přijmout zpět dotyčnou osobu a příslušným státem se stává dožadující členský stát. Tato lhůta může být prodloužena nejvýše na jeden rok, pokud přemístění nemohlo být uskutečněno z důvodu uvěznění dotyčné osoby, nebo až na 18 měsíců, pokud *se* dotyčná osoba *skrývá*.
3. Pokud je osoba přemístěna chybně, nebo pokud je rozhodnutí o přemístění v rámci odvolacího řízení zrušeno potom, co se přemístění uskutečnilo, přijme členský stát, který přemístění provedl, tuto osobu bezodkladně zpět.
4. Komise může přijmout doplňková pravidla o provádění přemístění. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 41 odst. 3.

Článek 29

Náklady spojené s přemístěním

1. Nutné náklady spojené s přemístěním žadatele nebo jiné osoby uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. d) do příslušného členského státu hradí přemísťující členský stát.
2. Pokud musí být dotyčná osoba vrácena do členského státu v důsledku chybného přemístění nebo rozhodnutí o přemístění, které bylo v rámci odvolacího řízení zrušeno potom, co se přemístění uskutečnilo, nese náklady spojené s přemístěním dotyčné osoby zpět na své území členský stát, který původně přemístění provedl.

3. Od osob, které mají být přemístěny podle tohoto nařízení, nelze náhradu nákladů na přemístění požadovat.
4. *Regulativním* postupem podle čl. 41 odst. 2 lze přijmout doplňující *pravidla* týkající se povinnosti přemísťujícího členského státu, pokud jde o náklady spojené s přemístěním.

Článek 30

Výměna důležitých informací před přemístěním

1. *Při* každém || přemístění informuje přemísťující členský stát přijímající stát, zda je osoba schopna přemístění. Přemísťují se pouze osoby toho schopné.
2. Členský stát, který přemístění provádí, sdělí příslušnému členskému státu takové osobní údaje o žadateli, které jsou vhodné, důležité a přiměřené, a to pouze za účelem, aby příslušné azylové orgány v příslušném členském státě mohly poskytnout žadateli vhodnou pomoc, včetně potřebné lékařské péče, a zajistit návaznost, pokud jde o ochranu a práva, na které *má* nárok podle tohoto nařízení a směrnice || .../.../ES || [, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl]. Tyto informace jsou sděleny co nejdříve, a to nejpozději sedm pracovních dnů před přemístěním, ledaže by se o nich členský stát dozvěděl později.
3. Členské státy si vyměňují zejména tyto informace:
 - a) kontaktní údaje o případných rodinných příslušnících nebo jiných příbuzných v přijímajícím členském státě;

- b) v případě nezletilých osob informace o úrovni jejich vzdělání;
 - c) informace o věku žadatele;
 - d) jakékoli další informace, které přemísťující členský stát považuje za důležité pro ochranu práv a zvláštních potřeb žadatele.
4. Přemísťující členský stát předává informace o jakýchkoli zvláštních potřebách žadatele, který má být přemístěn, pouze za účelem poskytnutí péče nebo léčby, zejména pokud jde o zdravotně postižené osoby, staré osoby, těhotné ženy, nezletilé osoby a osoby, které byly vystaveny mučení, prožily znásilnění nebo veškeré jiné vážné formy psychologického, fyzického a sexuálního násilí. Mezi tyto informace mohou v konkrétních případech patřit i informace o fyzickém a duševním zdraví žadatele, který má být přemístěn. Příslušný členský stát zajistí, aby tyto zvláštní potřeby byly dostatečně uspokojeny, zejména včetně veškeré případně potřebné lékařské péče.
5. Informace uvedené v odstavci 4 přemísťující členský stát sdělí příslušnému členskému státu s výslovným souhlasem žadatele nebo jeho zástupce, nebo *popřípadě* pro ochranu životně důležitých zájmů jednotlivce nebo jiné osoby, pokud tato není fyzicky nebo z právního hlediska způsobilá dát svůj souhlas. Po přemístění přemísťující členský stát tyto informace neprodleně vymaže.
6. Zpracovávání údajů o osobním zdravotním stavu provádí pouze odborný zdravotnický pracovník, který je podle vnitrostátních právních předpisů nebo pravidel, jež stanoví příslušné vnitrostátní orgány, vázán povinností zachovávat *lékařské* tajemství, nebo jiná osoba rovněž podléhající obdobné povinnosti mlčenlivosti. *Takový* odborný zdravotnický personál a osoby, které tyto informace přijímají a zpracovávají, absolvují vhodnou lékařskou přípravu i školení týkající se správného zpracovávání citlivých osobních údajů týkajících se zdraví.

7. Výměna informací podle tohoto článku se uskutečňuje mezi orgány, které jsou oznámeny Komisi podle článku 34 tohoto nařízení prostřednictvím elektronické komunikační sítě „DubliNet“¹¹. Orgány oznámené podle článku 34 tohoto nařízení také uvedou osoby z řad odborného zdravotnického personálu, které jsou oprávněny zpracovávat informace podle odstavce 4 tohoto článku. Vyměňované informace smějí být použity pouze pro účely stanovené v odstavcích 2 a 4 tohoto článku.
8. Za účelem usnadnění výměny informací mezi členskými státy se *regulativním* postupem podle čl. 41 odst. 2 přijímá standardní formulář pro sdělování údajů potřebných podle tohoto článku.
9. Na výměnu informací podle tohoto článku se použijí pravidla stanovená v čl. 33 odst. 8 až 12.

Článek 31

Způsob provádění přemístění

1. ***Členský stát provádějící přemístění napomáhá poskytováním přiměřených informací žadateli dobrovolnému přemístění.***
2. ***Pokud se přemístění do příslušného členského státu uskutečňuje na základě kontrolovaného vycestování nebo s doprovodem, členské státy zajistí, aby se provádělo humánně při plném dodržení základních práv a lidské důstojnosti.***

Oddíl VII

Dočasné pozastavení přemístění

Článek 32

Dočasné pozastavení přemístění

1. Pokud se členský stát nachází v obzvláště naléhavé situaci, která mimořádně zatěžuje jeho přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu, a pokud by přemístění žadatelů o mezinárodní ochranu podle tohoto nařízení do tohoto členského státu mohlo toto zatížení ještě zintenzívnit, může tento členský stát požádat, aby bylo přemísťování pozastaveno.

Žádost je adresována Komisi. V žádosti jsou sděleny důvody, které vedly k jejímu podání a uvede se především:

- a) podrobný popis obzvláště naléhavé situace, která způsobuje *mimořádné zatížení* přijímací kapacity, azylového systému nebo infrastruktury dožadujícího členského státu, včetně příslušných statistických údajů a podpůrných důkazů;
- b) odůvodněná krátkodobá prognóza týkající se pravděpodobného vývoje situace;
- c) odůvodněné vysvětlení, jak by přemístění dalších žadatelů o mezinárodní ochranu podle tohoto nařízení mohlo zhoršit zatížení přijímacích kapacit, azylového systému nebo infrastruktury dožadujícího členského státu, včetně příslušných statistických údajů a podpůrných důkazů.

2. Pokud se Komise domnívá, že okolnosti v některém členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu není v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí || .../.../ES ||, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, se směrnicí 2005/85/ES a **se směrnicí 2004/83/ES**, může postupem podle odstavce 4 rozhodnout o pozastavení *přemístění* žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu.
3. Pokud se členský stát domnívá, že okolnosti v jiném členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu nebude v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí || .../.../ES ||, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, se směrnicí 2005/85/ES a **směrnicí 2004/83/ES**, může požádat, aby bylo *přemístění* žadatelů podle tohoto nařízení do tohoto členského státu pozastaveno.

*Tato žádost je adresována Komisi. Uvede se v ní zdůvodnění, zejména podrobné informace týkající se situace v dotyčném členském státě s odkazem na možný nesoulad s právními předpisy Společenství, především se směrnicí [.../.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, se směrnicí 2005/85/ES a **směrnicí 2004/83/ES**.*

4. Komise může po doručení žádosti podle odstavce 1 nebo 3 nebo ze své vlastní iniciativy podle odstavce 2 rozhodnout o pozastavení veškerého *přemístění* žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu. Takové rozhodnutí učiní co nejdříve, a to nejpozději jeden měsíc od doručení žádosti. Rozhodnutí o pozastavení *přemístění* obsahuje důvody, ze kterých vychází, a to zejména:

- (a) prověření veškerých důležitých okolností v daném členském státě, vzhledem k nimž má být *přemístění* pozastaveno;
 - (b) prověření možného dopadu pozastavení *přemístění* na ostatní členské státy;
 - (c) navrhovaný termín, kdy má pozastavení *přemístění* nabýt platnosti;
 - (d) veškeré zvláštní podmínky související s tímto pozastavením.
 - (e) ***charakteristiky opatření, měřítka a časové plány, které je třeba vypracovat s cílem posoudit pokrok při řešení okolností zjištěných na základě písm. a) tohoto odstavce.***
5. Komise uvědomí Radu a členské státy o rozhodnutí pozastavit veškeré *přemístění* žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu. Kterýkoli členský stát může postoupit toto rozhodnutí Komise do jednoho měsíce od jeho doručení Radě. Do jednoho měsíce ode dne postoupení může Rada kvalifikovanou většinou přijmout odlišné rozhodnutí.
6. V návaznosti na rozhodnutí Komise o pozastavení *přemístění* do členského státu jsou ostatní členské státy, ve kterých se žadatelé, jejichž *přemístění* je pozastaveno, nacházejí, příslušné k posouzení žádostí o mezinárodní ochranu těchto osob.
- Rozhodnutí o pozastavení *přemístění* do členského státu náležitě zohledňuje potřebu zajistit ochranu nezletilých osob a celistvost rodiny.
7. Rozhodnutí o pozastavení *přemístění* do členského státu podle odstavce 1 je důvodem k poskytnutí pomoci pro mimořádná opatření stanovená v článku 5 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES¹, pokud členský stát předložil žádost o pomoc.

¹ Úř. věst. L 144, 6.6.2007, s. 1.

8. ***Členský stát podle odstavců 1 až 3 přijme účinná a včasná opatření k nápravě stavu, který vedl k dočasnému pozastavení přemístění.***
9. *Přemístění lze pozastavit maximálně na dobu šesti měsíců. Pokud důvody k opatřením stále trvají i po uplynutí šesti měsíců, Komise může na žádost členského státu uvedeného v odstavci 1 nebo ze svého vlastního podnětu rozhodnout o prodloužení jejich platnosti na dalších šest měsíců. **Použijí se také ustanovení odstavce 5.***
10. *Žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že by umožňovalo členským státům odchýlit se od jejich obecné povinnosti přijmout veškerá přiměřená opatření, ať již obecná, nebo konkrétní, k plnění svých povinností vyplývajících z právních předpisů Společenství v oblasti azylu, zejména tohoto nařízení, směrnice || .../.../ES] || kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a směrnice 2005/85/ES.*
11. ***Na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě a v souladu s postupem uvedeným v článku 251 Smlouvy budou stanoveny nástroje závazné pro všechny členské státy, jejichž úkolem bude poskytovat účinnou podporu těm členským státům, které se potýkají s mimořádnou a nepřiměřenou zátěží na svůj vnitrostátní systém, a to zejména v důsledku své zeměpisné a demografické situace. Tyto nástroje vstoupí v platnost nejpozději 31. prosince 2011 a v každém případě stanoví:***
 - (a) *dočasné vyslání úředníků z jiných členských států, kteří státům potýkajícím se s mimořádnou zátěží, v nichž žadatelé nemohou využít dostatečné úrovně ochrany, pomáhají pod záštitou Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu,*

- (b) a systém, kterým by se osoby požívající mezinárodní ochrany ze strany členských států potýkajících se s mimořádnou a nepřiměřenou zátěží, přemístily po konzultaci s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky do jiných členských států s tím, že by bylo nezbytné zajistit, aby se při tomto přemístění zachovávala pevně stanovená, transparentní a jednoznačná pravidla.*
- 12. Tento článek pozbývá platnosti, jakmile vstoupí v platnost nástroje uvedené v odstavci 11, v každém případě nejpozději 31. prosince 2011.*
- 13. V rámci kontroly a hodnocení uvedených v článku 42 Komise přezkoumá uplatňování tohoto článku a nejpozději 30. června 2011 o tom předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. V této zprávě Komise vyhodnotí, zda existují oprávněné důvody pro prodloužení platnosti tohoto článku na období po 31. prosinci 2011. Bude-li to Komise považovat za vhodné, předloží v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy Evropskému parlamentu a Radě návrh na toto prodloužení.*

KAPITOLA VII

SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 33

Sdílení informací

1. Každý členský stát sdělí kterémukoli členskému státu, který o to požádá, osobní údaje žadatele o azyl, které jsou náležité, významné a přiměřené pro
 - (a) určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu;
 - (b) posouzení žádosti o mezinárodní ochranu;
 - (c) splnění všech povinností vyplývajících z tohoto nařízení.
2. Informace ve smyslu odstavce 1 mohou zahrnovat pouze:
 - (a) osobní údaje žadatele o azyl a případně jeho rodinných příslušníků (příjmení a jméno, případně dřívější příjmení, přezdívkou nebo převzatá jména, současnou a předchozí státní příslušnost, datum a místo narození);
 - (b) průkazy totožnosti a cestovní doklady (číslo, platnost, datum vydání, vydávající orgán, místo vydání atd.);

- (c) jiné informace, které jsou potřebné pro zjištění totožnosti žadatele, včetně otisků prstů zpracovaných v souladu s nařízením (ES) č. ||.../...|| [o zřízení systému „EURODAC“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování || nařízení (ES) č. [.../...], kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států];
 - (d) místa pobytu a trasy cesty;
 - (e) povolení k pobytu nebo víza vydaná členským státem;
 - (f) místo podání žádosti;
 - (g) datum podání předchozí žádosti o mezinárodní ochranu, datum podání současné žádosti o azyl, stav řízení a případné přijaté rozhodnutí.
3. Pokud je to nezbytné pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, může také příslušný členský stát požádat jiný členský stát, aby mu sdělil důvody, které žadatel o azyl pro svou žádost uvedl, a případně důvody pro přijatá rozhodnutí týkající se žadatele. Členský stát může odmítnout odpovědět na takovou žádost, jestliže sdělení takových informací může ohrozit důležité zájmy tohoto členského státu nebo ochranu svobod a základních práv dotčené osoby či jiných osob. V každém případě musí se sdělením těchto požadovaných informací písemně souhlasit žadatel o mezinárodní ochranu, kterou mu poskytnul příslušný členský stát. V *takovém* případě musí žadatel vědět, s jakými informacemi souhlasí.

4. Každá žádost o informace musí být zasílána pouze v souvislosti s konkrétní žádostí o mezinárodní ochranu. Musí být zdůvodněna, a pokud je jejím účelem ověřit, zda existuje kritérium, které může založit příslušnost dožádaného členského státu, musí v ní být uvedeno, o jaké důkazy o způsobech a prostředcích, pomocí nichž žadatel o azyl vstoupil na území členských států, včetně významných informací ze spolehlivých zdrojů, nebo o kterou konkrétní a ověřitelnou část prohlášení žadatele se opírá. Má se za to, že významné informace ze spolehlivých zdrojů nejsou samy o sobě dostatečné pro určení příslušnosti a pravomoci členského státu podle tohoto nařízení, ale mohou přispět k hodnocení jiných indicií týkajících se jednotlivých žadatelů o azyl.
5. Dožádaný členský stát je povinen odpovědět do čtyř týdnů. Každé prodlení s odpovědí musí být řádně zdůvodněno. Pokud průzkum dožádaného členského státu, který nedodržel maximální lhůtu, přinese informaci, která prokáže jeho příslušnost, tento členský stát se nemůže dovolávat uplynutí lhůty podle článků 21 a 23, pokud jde o důvod jeho odmítnutí vyhovět žádosti o převzetí nebo přijetí zpět.
6. Výměna informací se provádí na žádost členského státu a může proběhnout pouze mezi orgány, jejichž určení členskými státy bylo sděleno Komisi podle čl. 34 odst. 1.
7. Vyměněné informace smějí být použity pouze pro účely stanovené v odstavci 1. V každém členském státě smí být taková informace sdělena v závislosti na svém druhu a pravomocích přijímajícího orgánu pouze orgánům a soudům, které jsou pověřeny:
 - (a) určením členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu;

- (b) posouzením žádosti o mezinárodní ochranu;
 - (c) splněním všech povinností vyplývajících z tohoto nařízení.
8. Členský stát, který informace předává, zajistí jejich přesnost a aktuálnost. Pokud se ukáže, že tento členský stát předal informace, které jsou nepřesné nebo které neměly být předány, jsou o tom přijímající členské státy neprodleně informovány. Jsou povinny tyto údaje opravit nebo je vymazat.
9. Žadatel o azyl má právo být na vlastní žádost informován o všech zpracovaných údajích o své osobě.
- Pokud zjistí, že tyto *údaje* byly zpracovány v rozporu s tímto nařízením nebo se směrnicí 95/46/ES, zejména z toho důvodu, že jsou neúplné nebo nepřesné, je oprávněn požadovat jejich opravu nebo výmaz.
- Orgán, který údaje opravuje nebo vymazává, o tom uvědomí členský stát, který informace poskytl nebo obdržel.
- Žadatel o azyl má právo podat žalobu nebo stížnost u příslušných orgánů nebo soudů členského státu, který mu odepřel právo na přístup nebo právo na opravu nebo vymazání údajů, které se jej týkají.
10. V každém dotčeném členském státě je v individuálním spise dotyčné osoby nebo v registru zápis o předání a přijetí vyměněných informací.
11. Vyměněné údaje jsou uchovávány nejdéle po dobu, která je nebytná pro účely, kvůli nimž byly vyměněny.

12. Pokud nejsou údaje zpracovány automaticky nebo nejsou obsaženy ve spisu či nemají být do něj zařazeny, každý členský stát přijme vhodná opatření pro to, aby účinnými kontrolami zajistil dodržování tohoto článku.

Článek 34

Příslušné orgány a zdroje

1. Každý členský stát neprodleně oznámí Komisi konkrétní orgány pověřené plněním povinností, které vyplývají z tohoto nařízení nebo z kterékoli jeho změny. Zajistí, aby tyto orgány měly potřebné zdroje pro plnění svých úkolů, a zejména pro vypracování odpovědí na žádosti o informace, žádosti o převzetí a žádosti o přijetí žadatelů o azyl zpět v předepsaných lhůtách.
2. Komise zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie souhrnný seznam orgánů uvedených v odstavci 1. Pokud dojde k jeho změně, Komise zveřejňuje jednou ročně aktualizovaný souhrnný seznam.
3. Orgánům uvedeným v odstavci 1 je poskytováno nezbytné proškolení, pokud jde o použití tohoto nařízení.
4. Pravidla týkající se zřízení bezpečných prostředků elektronického přenosu mezi orgány uvedenými v odstavci 1 pro přenos žádostí, odpovědí a veškeré písemné korespondence a zajištění, že odesílatelé automaticky obdrží elektronický doklad o doručení, budou vypracována *regulativním* postupem podle čl. 41 odst. 2.

Článek 35

Správní ujednání

1. Členské státy mohou mezi sebou přijmout dvoustranná správní ujednání ohledně praktických podrobností provádění tohoto nařízení, aby zjednodušily jeho uplatňování a zvýšily jeho účinnost. Tato ujednání se mohou týkat:
 - (a) výměny styčných úředníků;
 - (b) zjednodušení postupů a zkrácení lhůt pro přenos a posuzování žádostí o převzetí nebo přijetí žadatelů o azyl zpět.
2. Ujednání podle odstavce 1 jsou sdělována Komisi. Komise schválí ujednání podle odst. 1 písm. b), jakmile ověří, že nejsou v rozporu s tímto nařízením.

KAPITOLA VIII

Dohodování

Článek 36

Dohodování

1. V případě, že se členské státy nejsou schopny dohodnout na jakékoli záležitosti související s použitím tohoto nařízení, mohou použít dohodovací řízení stanovené v odstavci 2.

2. Dohodovací řízení se zahájí na žádost jednoho z členských států ve sporu podanou předsedovi výboru zřízeného článkem 41. Udělením svého souhlasu s využitím dohodovacího řízení se členské státy zavazují dodržet v nejvyšší možné míře navržené řešení.

Předseda výboru jmenuje tři členy výboru zastupující tři členské státy, které s danou záležitostí nejsou spojeny. Tito zástupci obdrží písemné nebo ústní vyjádření stran a po rozpravě navrhnou do jednoho měsíce řešení, případně po hlasování.

Rozpravu řídí předseda výboru nebo jeho zástupce. Mohou vyjádřit svůj názor, nesmí ale hlasovat.

Ať už strany navržené řešení přijmou nebo odmítnou, je konečné a neodvolatelné.

KAPITOLA IX

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 37

Sankce

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že jakékoli zneužití údajů zpracovávaných podle tohoto nařízení podléhá sankcím podle vnitrostátního práva, včetně správních nebo trestních sankcí, jež jsou účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 38

Přechodná opatření

Pokud byla žádost o azyl podána po dni uvedeném v *článku 45*, berou se v úvahu události, které mohou mít za následek stanovení příslušnosti členského státu podle tohoto nařízení, i když uvedenému dni předcházejí, s výjimkou událostí uvedených v čl. 14 odst. 2.

Článek 39

Výpočet lhůt

Lhůty stanovené tímto nařízením se počítají takto:

- (a) pokud se má lhůta vyjádřená ve dnech, týdnech či měsících počítat od okamžiku, v němž došlo k události nebo kdy proběhlo jednání, den, kdy došlo k události nebo kdy proběhlo jednání, se do dané lhůty nezapočítává;
- (b) lhůta vyjádřená v týdnech či měsících končí uplynutím dne v posledním týdnu či měsíci, který je týmž dnem v týdnu nebo připadá na stejné datum jako den, ve kterém došlo k události nebo ve kterém proběhlo jednání, od nichž se lhůta počítá. Jestliže ve lhůtě vyjádřené v měsících není v posledním měsíci den, ve kterém by lhůta měla uplynout, končí lhůta uplynutím posledního dne daného měsíce;
- (c) lhůty zahrnují soboty, neděle a státem uznané svátky v každém dotčeném členském státě.

Článek 40

Územní působnost

Pokud jde o Francouzskou republiku, vztahuje se toto nařízení pouze na její evropské území.

Článek 41

Projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 42

Kontrola a hodnocení

Aniž by byl dotčen čl. 32 odst. 13, Komise nejpozději tři roky ode dne uvedeného v článku 45 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení a případně navrhně nezbytné změny. Členské státy předají Komisi všechny informace, které jsou vhodné pro přípravu této zprávy, nejpozději šest měsíců před uplynutím této lhůty.

Po předložení této zprávy předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení zároveň se zprávami o provádění systému EURODAC ve smyslu článku 28 nařízení (ES) č. ||.../...|| [o zřízení systému „EURODAC“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování || nařízení (ES) č. [.../...], kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států].

Článek 43

Statistické údaje

Podle čl. 4 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany¹ členské státy předkládají Komisi (Eurostatu) statistiky o uplatňování tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 1560/2003.

Článek 44

Zrušení

Nařízení (ES) č. 343/2003 se zrušuje.

Ustanovení čl. 11 odst. 1 a článků 13, 14 a 17 nařízení ||(ES) č. 1560/2003 se zrušují.

Odkazy na zrušené nařízení nebo články se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

¹ Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23.

Článek 45

Platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se pro žádosti o mezinárodní ochranu podané v období od prvního dne šestého měsíce po vstupu tohoto nařízení v platnost a od tohoto dne se *použije* pro všechny žádosti o převzetí nebo přijetí žadatelů o azyl zpět bez ohledu na *den* podání žádosti. Členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, která byla podána před tímto dnem, se určí v souladu s kritérii, která jsou stanovena v nařízení (ES) č. 343/2003.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvou ||.

V ||

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda nebo předsedkyně*

PŘÍLOHA I

ZRUŠENÉ NAŘÍZENÍ (PODLE ČLÁNKU 44)

Nařízení Rady (ES) č. 343/2003

(Úř. věst. L 50, 25.2.2003)

Pouze ustanovení čl. 11 odst. 1 a článků 13, 14 a 17 nařízení Komise (ES) č. 1560/2003

(Úř. věst. L 222, 5.9.2003)

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 343/2003	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 písm. a)	Čl. 2 písm. a)
Čl. 2 písm. b)	vypuštěn
Čl. 2 písm. c)	Čl. 2 písm. b)
Čl. 2 písm. d)	Čl. 2 písm. c)
Čl. 2 písm. e)	Čl. 2 písm. d)
Čl. 2 písm. f)	Čl. 2 písm. e)
Čl. 2 písm. g)	Čl. 2 písm. f)
-	Čl. 2 písm. g)
Čl. 2 písm. h) až k)	Čl. 2 písm. h) až k)
-	Čl. 2 odst. 1
Čl. 3 odst. 1	Čl. 3 odst. 1
Čl. 3 odst. 2	Čl. 17 odst. 1
Čl. 3 odst. 3	Čl. 3 odst. 3
Čl. 3 odst. 4	Návěti čl. 4 odst. 1
-	Čl. 4 odst. 1 písm. a) až g)
-	Čl. 4 odst. 2 a 3
Čl. 4 odst. 1 až 5	Čl. 20 odst. 1 až 5
-	Čl. 20 odst. 5 třetí pododstavec
-	Článek 5
-	Článek 6
Čl. 5 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 7 odst. 2
-	Čl. 7 odst. 3
Článek 6 první pododstavec	Čl. 8 odst. 1

-	Čl. 8 odst. 3
Článek 6 druhý pododstavec	Čl. 8 odst. 4
Článek 7	Článek 9
Článek 8	Článek 10
Článek 9	Článek 13
Článek 10	Článek 14
Článek 11	Článek 15
Článek 12	Článek 16
Článek 13	Čl. 3 odst. 2
Článek 14	Článek 12
Čl. 15 odst. 1	Čl. 17 odst. 2 první pododstavec
Čl. 15 odst. 2	Čl. 11 odst. 1
Čl. 15 odst. 3	Čl. 8 odst. 2
Čl. 15 odst. 4	Čl. 17 odst. 2 čtvrtý pododstavec
Čl. 15 odst. 5	Čl. 8 odst. 5 a čl. 11 odst. 2;
Čl. 16 odst. 1 písm. a)	Čl. 18 odst. 1 písm. a)
Čl. 16 odst. 1 písm. b)	Čl. 18 odst. 2
Čl. 16 odst. 1 písm. c)	Čl. 18 odst. 1 písm. b)
Čl. 16 odst. 1 písm. d)	Čl. 18 odst. 1 písm. c)
Čl. 16 odst. 1 písm. e)	Čl. 18 odst. 1 písm. d)
Čl. 16 odst. 2	Čl. 19 odst. 1
Čl. 16 odst. 3	Čl. 19 odst. 2 první pododstavec
-	Čl. 19 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 16 odst. 4	Čl. 19 odst. 3
	Čl. 19 odst. 3 druhý pododstavec
Článek 17	Článek 21
Článek 18	Článek 22
Čl. 19 odst. 1	Čl. 25 odst. 1

Čl. 19 odst. 2	Čl. 25 odst. 2 a čl. 26 odst. 1
-	Čl. 26 odst. 2 až 6
Čl. 19 odst. 3	Čl. 28 odst. 1
Čl. 19 odst. 4	Čl. 28 odst. 2
-	Čl. 28 odst. 3
Čl. 19 odst. 5	Čl. 28 odst. 4
Návěti čl. 20 odst. 1	Čl. 23 odst. 1
-	Čl. 23 odst. 2
-	Čl. 23 odst. 3
-	Čl. 23 odst. 4
Čl. 20 odst. 1 písm. a)	Čl. 23 odst. 5 první pododstavec
Čl. 20 odst. 1 písm. b)	Čl. 24 odst. 1
Čl. 20 odst. 1 písm. c)	Čl. 24 odst. 2
Čl. 20 odst. 1 písm. d)	Čl. 28 odst. 1 první pododstavec
Čl. 20 odst. 1 písm. e)	Čl. 25 odst. 1 a 2, čl. 26 odst. 1, čl. 28 odst. 1 druhý a třetí pododstavec;
Čl. 20 odst. 2	Čl. 28 odst. 2
Čl. 20 odst. 3	Čl. 23 odst. 5 druhý pododstavec
Čl. 20 odst. 4	Čl. 28 odst. 4
-	Článek 27
-	Článek 29
-	Článek 30
-	Článek 32
Čl. 21 odst. 1 až 9	Čl. 33 odst. 1 až 9 první až třetí pododstavec
Čl. 21 odst. 10 až 12	Čl. 33 odst. 9 čtvrtý pododstavec
Čl. 22 odst. 1	Čl. 33 odst. 10 až 12
-	Čl. 34 odst. 1
-	Čl. 34 odst. 2

-	Čl. 34 odst. 3
Čl. 22 odst. 2	Čl. 34 odst. 4
Článek 23	Článek 35
Čl. 24 odst. 1	vypuštěn
Čl. 24 odst. 2	Článek 38
Čl. 24 odst. 3	vypuštěn
Čl. 25 odst. 1	Článek 39
Čl. 25 odst. 2	vypuštěn
Článek 26	Článek 40
Čl. 27 odst. 1 a 2	Čl. 41 odst. 1 a 2
Čl. 27 odst. 3	vypuštěn
Článek 28	Článek 42
Článek 29	Článek 45
-	Článek 36
-	Článek 37
-	Článek 43
-	Článek 44
Nařízení (ES) č. 1560/2003	Toto nařízení
Čl. 11 odst. 1	Čl. 11 odst. 1
Čl. 13 odst. 1	Čl. 17 odst. 2 první pododstavec
Čl. 13 odst. 2	Čl. 17 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 13 odst. 3	Čl. 17 odst. 2 třetí pododstavec
Čl. 13 odst. 4	Čl. 17 odst. 2 první pododstavec
Článek 14	Článek 36
Čl. 17 odst. 1	Čl. 9, 10 a 17 odst. 2 první pododstavec
Čl. 17 odst. 2	Čl. 33 odst. 3